

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Hoe aenghenaem den Heere is de eere des Cruys. Dat XLV. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

eenen dis als hy ghestelt ware om te dienen
aen de tafel des Conincks/ ginck na den stal
van sijn peert / het welck streplende hy hem
leelyck begapde.

Hoe aenghenaem den Heere is de
eere des Cruys.

DAT XLV. CAPITTEL.

O eenen bypdagh alse eenen heelen nacht
met ghedachten ende begheerten onsteken
zijnde sonder slapen ouergebroght hadde/ haer
te bozen comende met wat een liefde sy de ysere
nagelen getrocke hadde wt een Crucifix datse
by haer hadde / ende hoe datse daer door wel
riekende garioffel nagelen inne gesteken had-
de/ heeftse tot den Heere geseyt : O soetsten be-
minder hoe gebalt het v/ dat ic de ysere nagelen
wt v soetbloepende wonden uwer hande ende
voeten wttreckende/ daer inde plaetse wel rie-
kende garioffel nagelen/ door liefde ingesteken
hebbe. De Heere heeft geantwoort : Ick hebbe
die affectie soo wel ghenomen/ dat ick daerom
in alle uwe wonden van v sonden den edelsten
balsam van mijn Godthepdt ghegaten hebbe/
waerom dat alle de heyligen inder eewichepdt
wonderlijcken haer sullen verheugen/ want v
wonden sullen henlieden behaghen om dat de
costelycke olie daer in gegoten is. Waer op sprac
Mijn Heere sult ghy soo oock aen elck doen die
sulcks doen ? De Heere antwoortde: Niet aen
elck/ maer aen die sulcke die oock met dierghel-
ijcke affectie dat doen/ die sal ic ooc goet doen.
Maer die door v exempel verweckt zijnde het
selste doen met sulcken deuotie alse connen/
dis

De dienst
die met
een godt-
vruchtige
meyninge
ghedaen
vort hoe
vel dat
hy cleyn
is, soo is
hy noch-
tas Godt
aengenaē.

die sal ick om ulwen wille ghenoechsaem ber-
 gelden/waer ouer sy nemende het beeldt vant
 Crucifix dat met soete kulkens ende druckede
 omhelsinghe feest bewysende / heeft dat soo met
 veel versheyden manieren vziendelyckheydt
 betoont. Na een weynigh tyds soo sy voelde
 haer herte beswijken door vaeck het crups ne-
 derleggende/ seyde: Daert wel myn lief/ende
 goeden nacht / en laet my slapen om nieuwe
 crachten te scheppen / die ick in v meditatie
 schier altemael besteet hebbe. Dit gheseyt heb-
 bende keerde se haer vant Crucifix/begheeren-
 de te slapen. Alse soo ruste: De Heere wtreyt-
 kede sijn rechter hant als vant crups op hare
 hals om haer te omhellen: sijn rooden mont
 vzenghende aen haer ooze met een soet beselen/
 seyde tot haer: Hoozt my mijn beminde/ ick sal
 v in plaetse van liedekens diemen singht om
 de tooueryen te verdzynen / singen amoureuse
 liedekens / ende beghinnende met een soetlyp-
 dende stemme op de wyse vanden Hymnus/
 Rex Christe factor omnium, sauck hy dit beers-
 ke: Amor meus continuus tibi languor assiduus:
 amor tuus suauissimus mihi sapor gratissimus.
 Dat is: Myn gheduerige liefde die doet v al-
 tijt quelen. V aldersoetste liefde die smaect my
 als het spelen. Het welck volpndt hebbende/
 seyde hy: Doeght ghy nu mijn alderlieffste vooz
 den Kyrie eleison, die aen elc ders vande Hym-
 nus Rex Christe by ghehoeght wordt denighe
 begeerte/soodanighe alst v belieft/ende sy sal v
 ghegheuen worden / waer ouer sy denotclijck
 vooz sommighe dinghen biddende lieffelycker
 vanden Heere verhoort is gelworden. Na dese
 dinghen: de Heere wederom op een nieuwe het
 besken singende ende dat volpnt hebbende/

haer wederom roepende om te bidden / ende wederom gins / ende weder het selfste vercken herhalende ende singende / en liet haer niet tot na den lichaem te rusten / tot datse nu bycans als heel crachteloos gewordē zynde vermaect moeste worden / ende hier na ten lesten vooz den opganck des daeghs herfse een weynichsken gherust. Ende siet de Heere die nimmermeer en ghebreect / maer altydt is hy die hem be minnen / die heeft hem aen haer beropenbaer inden slaep / ende haer in synen schoot delica telijck vermakende / heeft hy haer als een al te smakelijckst auontmael bereydt in sijn soet bloepende wonde van sijn ghebenedijde syde / ende met een wonderlijcke lieffelijckhepdt / soo stack hy haer met sijn teere hant elke sopken seluer in haren mont om haer te spijzen. Waer ouer sy inden slaep soetelijck verfraeyt zynde / is wacker gheworden / ende gheboelende datse haer crachten wederom ghecreghen hadde / dancktese den Heere opt denoortse.

Vande seuen ghetijden vande Passie des Heeren met lof vande ghebenedijde Maeght.

DAT XLVI. CAPITTEL.

Soose eenen heelen nacht ouerwakende ende met de sinnelijckhepdt werckende inde ghebachtenisse vande Passie ons Heeren seer vermoept was / ende noch haer Mettenen niet geslesen en hadde / ende daer by gheboelde datse te seer crachteloos gheworden was / heefse tot den Heere gheseyt: Nu dan mijn Heere / nademael dat ghy weet dat mijn menschelijcke cranckheyt mi geensins ruste en can veruen / leert